HASAN EL - BENNA

POSLANICA MUSLIMANSKOJ OMLADINI

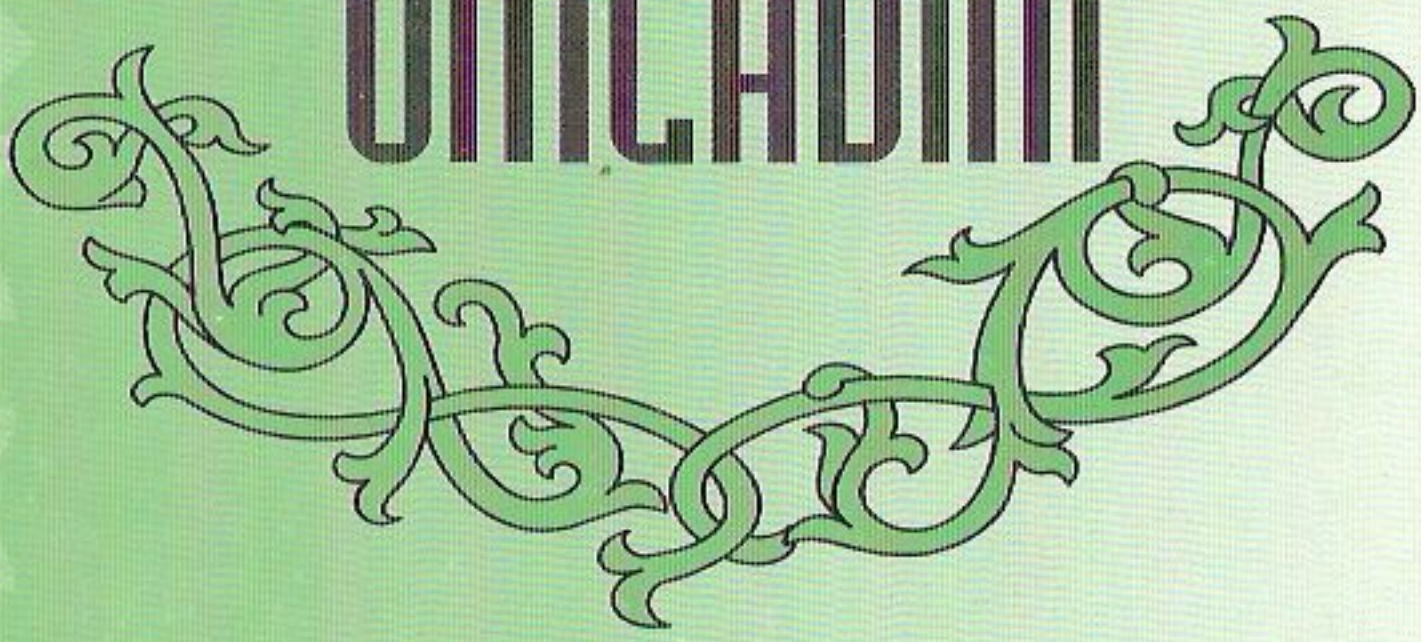

POSLANICA MUSLIMANSKOJ OMLADINI

Autor:
HASAN EL - BENNA

Prijevod:
(H.J.Š)

Lektor:
ISNAM TALJIĆ

Tehnički urednik:
ŠERIF MUJKANOVIĆ

Izdavač:
B E M U S T

Za izdavača:
MUSTAFA BEĆIROVIĆ

Štampa:
ABC FABULAS / SARAJEVO

HASAN EL - BENNA

POSLANICA MUSLIMANSKOJ OMLADINI

BEMUST, 1998.god.

POSLANICA MUSLIMANSKOJ OMLADINI

Omladino!

Hvala neka je Allahu, Njemu Jednom Jedinom, a salavat i selam neka je na našeg prvaka Muhammeda, a.s., pročelnika reformatora i vođu mudžahida, na njegovu porodicu, ashabe i tabi'ine.

Omladino!

Ideja postaje uspješna kada je ojačana čvrstom vjerom, kada je potpomognuta iskrenom namjerom, kada joj se poveća elan i kada nosi spremnost na žrtvu u radu na njenom ostvarenju. Ove četiri komponente: iman - vjera, čista namjera, entuzijazam i aktivnost moraju postati kvalitet omladine. Temelj vjere je čisto srce; temelj čiste namjere je čisto biće; temelj entuzijazma su jaki osjećaji, a temelj aktivnosti je mladalačka odvažnost.

Omladina - bajraktar ideje

Otuda je omladina, u dalekoj i bliskoj prošlosti, u svakoj zajednici bila stup njenog preporoda, a u svakom tom preporodu - tajna njene snage, dok je kod svake ideje omladina bila njen bajraktar:

"To su bili momci, vjerovali su u Gospodara svoga, a mi smo im ubjeđenje još više učvrstili". /El-Kehf: 13/.

Otuda se množe vaše dužnosti i vaša odgovornost postaje veća; udvostručavaju se prava vaše zajednice spram vas, a povjerenje koje ste dužni ostvariti postaje znatno teže na vašem vratu. Vaša je obaveza da razmišljate dugo, da radite mnogo i da, konačno, budete preteče spasa! Vaša je obaveza da date svojoj zajednici pravo koje joj pripada.

Pokatkad se razvija omladina u nekoj staloženoj, mirnoj zajednici u kojoj jača njena snaga i cvjeta blagostanje, tako da omladina posvećuje pažnju više sebi nego svojoj zajednici. Ona se i zabavlja i savjest joj je umirena.

Međutim, neka omladina stasa u budnoj i aktivnoj zajednici nad kojom su drugi zagospodarili. Njen neprijatelj je nametnuo svoje mišljenje. Ona se trudi koliko je moguće na putu vraćanja uskraćenog prava, uzurpirane baštine, izgubljene slobode, dostojanstva i časti.

Na putu istine i slobode

Prioritetna zadaća ove omladine postaje da posveti pažnju svojoj zajednici više nego samoj sebi. Ako to učini, postignut će vrlo brzo veliki uspjeh na putu pobjede, a dobro koje poslije dolazi nagrada je od Uzvišenog Allaha.

Možda je naša sreća što pripadamo ovoj drugoj skupini i da nam se otvore oči pred zajednicom stalnog džihada, konstantne borbe na putu istine i slobode. Pripremite se, o ljudi, zar ima bliže pobjede negoli pobjede vjernika?! Zar ima većeg uspjeha od uspjeha onih koji stalno rade i angažirano djeluju?!

Omladino!

Jedna od najvećih opasnosti u životu progresivne zajednice, koja se nalazi u osvitu svog preporoda, jeste različitost misija, izmiješanost poziva, mnoštvo programa, oprečnost planova i metoda. Opasnost je također u brojnosti onih koji žele da ih uzmemo za vođe i lidere.

To je rasipanje i razbacivanje snaga, što onemogućava ostvarenje pravih ciljeva. I upravo analiza ovih poziva i komparacija između njih temeljna je stvar bez koje se ne može zamisliti onaj koji želi reformu i promjene.

Otuda je moja dužnost bila da vam u kratkim crtama, objasnim *poziv Muslimanske braće* ili zov islama u 14. hidžretskom stoljeću.

Poziv "Muslimanske braće" ili zov islama u 14. hidžretskom stoljeću

Omladino!

Doista vjerujemo takvom vjerom u kojoj nema nikakve sumnje niti raspravljanja, stabilnijom i čvršćom od planina i dubljom od najskrivenije savjesti, da postoji samo jedna ideja koja će spasiti napaćeni svijet, usmjeriti zbunjeno čovječanstvo i uputiti ljude ispravnom putu. Zbog te misli isplati se žrtvovati na putu njenog uzdizanja, razveseliti se sa njom, poticati ljude da se angažiraju na toj ideji svojim životima i imecima i svime čime raspolažu. Ta ideja je časni islam u kojem nema izvitoperivanja niti zablude za onoga ko ga slijedi:

"Allah svjedoči da nema drugog boga osim Njega - a i meleki i učeni su uz Njega - i da On postupa pravedno. - Nema boga osim Njega, Silnog i Mudrog! Allahu je prava vjera jedino - islam" /Alu-'Imran: 18-19/.

"Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera" /El-Maide: 3/.

Ova ideja je isključivo islamska i ona se na islamu zasniva, na njega se oslanja, na njega upućuje i na putu uzdizanja njegove riječi se angažira. Sa islamom se ni jedan sistem ne može uporediti, niti se

zadovoljava da se drugi - izuzev on - uzima kao vođa, a niti se propisi od drugoga - izuzev njega - slijede:

"A onaj ko želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena" /Alu'Imran: 85/.

Neprijatelji islama

Islam i muslimane često prate razni događaji i razne katastrofe, neprijatelji islama aktivirali su se na gašenju njegove ljepote, uklanjanju njegova sjaja, zavođenju njegovih sljedbenika, zatvaranju njegovih granica, slabljenju njegove vojske i izvitoperivanju njegovih postulata i propisa, nekada okrnjujući njegovo učenje, drugi put dodajući ono što mu ne pripada, a treći puta - tumačenjem onoga što ne dolikuje islamskom učenju.

U tome su im svesrdno pomagale zalutalost muslimanske političke vlasti, cijepanje islamske imperije, raspuštanje islamske vojske i potpadanje islamske zajednice u ruke kjafira koji su ih ponizili i kolonijalizirali.

Prioritetna zadaća *Muslimanske braće* je da jasno, potpuno i nedvosmisleno objasni ljudima granice islama, bez dodavanja ili oduzimanja i bez miješanja istine sa neistinom. Ovo je teoretski segment naše ideje.

A kada tražimo ostvarenje naše ideje, podstičemo na nju kao spasonosnu i aktiviramo se, shodno njenim postulatima - onda je to praktični segment ove ideje.

Oslonac u Kur'anu

Naš oslonac u svemu ovome je Allahova Knjiga, kojoj je laž strana i vjerodostojna predaja Allahovog Poslanika, s.a.v.s., kao i čista biografija prve generacije muslimana ove zajednice koji ne traže ništa drugo osim Allahovoga zadovoljstva, izvršavanje obaveza, upućivanja čovječanstva i usmjerenja ljudi.

Radit ćemo na ostvarenju ove ideje, borit ćemo se za nju sve dok smo živi, pozivat ćemo sve ljude k njoj, sav trud ćemo uložiti na njenom putu. Živjet ćemo sa njom časno ili umrijeti časno, a naša stalna maksima će biti:

"ALLAHU GAJETUNA VE-R-RESULU ZE-'IMUNA, VE-LKUR'ANU DUSTURUNA, VE-L-DŽIHADU SEBILUNA VEL-MEVTU FI SEBILI-L-LAHI ESMA EMANINA".

"ALLAH JE NAŠ CILJ, POSLANIK, A.S., NAŠ JE VOĐA, KUR'AN JE NAŠ USTAV, DŽIHAD JE NAŠ PUT, A SMRT NA ALLAHOVOM PUTU JE NAŠA NAJVEĆA ŽELJA!"

Omladino!

Allah vas je učinio dostojanstvenim zahvaljujući tome što pripadate Njegovoj vjeri, što vjerujete u Njega, što se formirate na temeljima Njegove vjere i zato vam je podario stepen preteča na dunjaluku; stepen onih koji prethode trudbenicima i počast profesora među svojim učenicima:

"Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio: tražite da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvraćajte, i u Allaha vjerujte", /Alu'Imran: 110/.

"I tako smo od vas stvorili pravednu zajednicu da budete svjedoci protiv ostalih ljudi" /El-Bekara: 143/.

Pobjeda vjere

Pozivamo vas da lično uzvjerujete, da spoznate vaše mjesto i da povjerujete da ste upravo vi gospodari ovoga svijeta - makar vam vaš neprijatelj želio poniženje, makar se i kod njega primjećivala manifestacija dunjalučkog života. Ipak, krajnji ishod pripada - bogobojaznima!

Zato, omladino, obnovite vašu vjeru i definirajte vaše ciljeve i namjere, jer je temeljna snaga upravo u vjeri, a vjera od svojih sljedbenika traži jedinstvo. Rezultat tog jedinstva je skora očita pobjeda, pa, zato, čvrsto vjerujte, razvijajte međusobno bratske

osjećaje, aktivirajte se i tek poslije toga očekujte - pobjedu. A vjernike obradujte!

Čitav svijet je, doista, izgubljen i uznemiren. Svi sistemi u njemu izgubili su nadu u svoje izliječenje. Jedini lijek im je u islamu!

Otuda, ustanite - sa Allahovim imenom - da se spasite! Svi su u očekivanju spasitelja! A zar spasitelj nije poslanica islama koja sa sobom nosi baklju i sa njome obveseljava?!

Program "Muslimanske braće"

Omladino!

Program *Muslimanske braće* ima svoje faze i jasne korake. Mi savršeno znamo šta želimo, kao što poznajemo i sredstva za ostvarenje ove naše zamisli.

1. Želimo, prije svega, čovjeka muslimana u njegovoj misiji i vjerovanju, u etici i emocijama, u radu i djelovanju. To je naše individualno formiranje.

2. U svemu tome želimo muslimansku porodicu. Poštujući ženu, mi, ustvari, vodimo brigu o čovjeku, a ukazujući pažnju djetinjstvu, mi ukazujemo pažnju omladini. Ovo je naše porodično formiranje.

3. Poslije toga, želimo muslimanski narod. Mi se zato angažiramo da naš poziv stigne u svaku kuću, da se naš glas čuje na svakome mjestu, da naša misao bude plodna i da prodre u sva sela, gradove, centre, naselja i pokrajine. Ne žalimo truda niti, u tom pogledu, napuštamo bilo kakva sredstva.

4. Zatim, želimo islamsku vlast koja će predvoditi ljude u džamiji i podsticati u njoj narod na upute islama, kao što su nekada tome težili ashabi Allahovog Poslanika, s.a.v.s., Ebu-Bekr i Omer, r.a.

Mi, zato, ne priznajemo ni jedan sistem vlasti koji se ne temelji na postulatima islama, niti priznajemo na takvim temeljima zasnovane političke stranke ili tradicionalne oblike na koje nas prisiljavaju kjafiri i neprijatelji islama da se prema njima sudi i tako radi.

Mi ćemo, ako Bog da, raditi na oživljavanju islamskog sistema vlasti sa svim njegovim manifestacijama i na konstituiranju islamske vlasti na temeljima tog sistema.

Islamska domovina

5. Želimo, također, da nam se pripoji svaki dio naše islamske domovine koju nam je Zapad svojom politikom otcijepio a evropski nezasiti apetiti rastrgli njeno jedinstvo. Mi ne priznajemo ove političke podjele, niti prihvatamo ove internacionalne dogovore koji od islamske domovine čine pocijepane i oslabljene državice koje olakšavaju nasilnicima

uzurpaciju i potčinjavanje.

Ne možemo prešutjeti ukidanje sloboda ovih naroda i nasilje drugih nad njima. Egipat, Sirija, Irak, Hidžaz, Jemen, Libija, Tunis, Alžir i Maroko i svaki pedalj zemlje na kome musliman izgovara La ilahe illellah - sve je to naša domovina koju moramo nastojati osloboditi, spasiti i njene rascjepkane dijelove pripojiti jedne drugima!

Islamsko uvjerenje obavezuje svakog svog sljedbenika da sebe lično smatra zaštitnikom i čuvarom svakog muslimana koji svoje biće napaja islamskim učenjem (Kur'anom). U islamu nije dozvoljeno da faktor rasizma bude jači od imanskog faktora. A vjera je sve u islamu! Zar je iman nešto drugo negoli ljubav ili mržnja?!

6. Želimo, zatim, da se visokolepršajuća Allahova zastava zavihori u pokrajinama koje su jedno vrijeme bile sretne u islamu, u kojima se čuo glas mujezina sa tekbirom i tehlilom, da bi potom u njima zavladala nesreća, utrnuo se nur islama, a one su vraćene u nevjerstvo.

Španija, Sicilija, Balkan i Južna Italija su bili islamske pokrajine koje se moraju vratiti u zagrljaj islama! Obligatna je dužnost vratiti Sredozemno i Crveno more - dva islamska mora - u posjed muslimana kao što su i ranije bili.

Naša je obaveza da vraćamo slavu islamskog hilafeta koji je bio utemeljen na pravdi i pravičnosti, širenju svjetla i upute među ljudima.

7. Poslije toga, želimo objelodaniti naš poziv svijetu. Dostaviti ga svim ljudima i obuhvatiti čitavu Zemlju, tako da se svaki silnik osjeti malehnim pred ovim pozivom, sve dok anarhije ne nestane i dok sve Allahova vjera ne postane. Vjernici će se toga dana radovati Allahovoj pomoći. Allah pomaže onoga koga On hoće. On je Uzvišen i Milostiv.

Za svaku ovu fazu postoje planovi, programi i sredstva. Mi ćemo to ovdje koncizno izložiti. A Allah je naš Pomagač, On je nama dovoljan i divan je On zaštitnik!

Kukavice i slabići mogu kazati kako je ovo obična utopija i fikcija koja je zavladala dušama ovih ljudi. To je slabost koju mi ne poznajemo, niti je islam poznaje. To je slabost koja je ubačena u srca ovoga Ummeta, čime se učvršćuje položaj neprijatelja. To je srce ispražnjeno od imana i upravo je to razlog dekadence muslimana. Treba proklamirati, otvoreno i jasno, da svaki onaj musliman neće imati u islamu sreće ukoliko ne vjeruje u ovaj program i ne radi na ostvarenju ove ideje. Neka, onda, traži sebi drugu ideju kojoj će vjerovati i za koju će raditi.

Omladino!

Vi niste slabiji od onih prije vas kod kojih je Allah već ostvario ovaj program. Nemojte se razo-

čarati i nemojte slabiti. Pogledajte riječi Uzvišenoga:

"...One kojima je, kad su im ljudi rekli: "Neprijatelji se okupljaju zbog vas, trebate ih se pričuvati"! - to je učvrstilo vjerovanje, pa su rekli: "Dovoljan je nama Allah i divan je On Gospodar" /Alu'Imran: 173/.

Šehidska sreća

Odgajat ćemo se da se od nas formira čovjek musliman, da naše kuće budu muslimanske, naš egipatski narod da bude neodvojiv od ovog muslimanskog naroda, da stignemo ovim čvrstim koracima do krajnje etape i do cilja koji nam je Allah postavio, a ne da slijedimo ono što smo mi sami sebi zacrtali. Allah će upotpuniti svjetlo Svoje makar to nevjernicima mrsko bilo!

Mi smo za to pripremili vjeru koja se ne da poljuljati, djelo koje ne prestaje, povjerenje u Allaha koje ne slabi i duše koje su najsretnije onoga dana kada sretnu Allaha a padnu kao šehidi na Njegovom putu.

Neka to bude jezgro unutarnje i vanjske politike koja se oslanja na islam. Mi tvrdimo da odvojenost vjere i politike nije od učenja časnog islama, niti je poznaju iskreni muslimani koji razumiju svoju vje-

ru, njen duh i njeno učenje. Neka nas slobodno napusti onaj koji želi promjenu ovog programa. Takvi su ili neprijatelji islama ili puke neznalice.

Islam kao duhovni i praktični sistem

Omladino!

Griješi ko smatra da su *Muslimanska braća* derviši koji se ograničavaju samo na oblast islamskih obreda i kojima je sva briga namaz, post, zikr i tespih.

Muslimanska braća ne poznaju ovakav islam, niti vjeruju u njega na ovaj način. Oni vjeruju u njega čvrstom vjerom i obredima, rodoljubljem i nacionalnim osjećajem, moralno i materijalno, kulturom i zakonom, tolerancijom i snagom, Vjeruju u islam kao u cjeloviti sistem koji se obavezuje na svaku manifestaciju ljudskog života i koji regulira dunjalučke, kao što regulira i ahiretske poslove. Vjeruju u njega kao u duhovni i praktični sistem.

Islam je kod njih i vjera i država, i Mushaf i sablja. Oni ne ignoriraju obrede, niti uskraćuju bilo šta od obaveza prema svome Gospodaru. Pokušavaju na najbolji način obaviti namaz, uče Kur'an i spominju Uzvišenog Allaha na način koji je on propisao, kojim se ne može zasititi niti preopširan biti. Oni najbolje razumiju riječi Allahovog Poslanika, s.a.v.s.:

"Ova vjera je čvrsta, pa prodiri u nju blago..."

Oni uzimaju dio dunjaluka koji ne šteti njihovom Ahiretu i znaju riječi Uzvišenog Allaha:

"Reci: "Ko je zabranio Allahove ukrase i ukusna jela koje je On za robove svoje stvorio?" /el-A'raf: 32/.

Muslimanska braća znaju da je najbolji opis - za najbolju skupinu - opis ashaba Allahovog Poslanika, s.a.v.s.: "Asketi noću, a vitezovi danju", pa pokušavaju da i oni takvi budu, a Allah je najbolji Pomagač!

Temelj patriotizma - islamsko vjerovanje

Griješi ko proklamira da *Muslimanska braća* nisu odani domovini i domoljublju. *Muslimanska braća* su, međutim, potpuno predani svom vatanu poštuju svakoga ko iskreno radi za njega. Već sam saznao do koje granice sežu u svom patriotizmu i kakav ponos žele svojoj zajednici.

Međutim, razlika između *Braće* i drugih, koji pozivaju na puki patriotizam, u tome je što je temelj patriotizma *Muslimanske braće* - islamsko vjerovanje. Oni rade za Egipat, bore se za njegove interese, usavršavaju se u džihadu, jer je Egipat muslimanska zemlja, pročelnik muslimanske zajednice, ali oni sa

ovim osjećanjima ne zastaju na granicama Egipta, već suučestvuju sa muslimanima u svakoj zemlji. Formalni patriot zastane kod granica svoje zemlje, ne osjeća obavezu prema tuđoj domovini i podršku pruža samo na tradicionalan, formalan, hvalisav ili koristoljubiv način. Ne drži se spuštene obaveze Uzvišenog Allaha Svojim robovima.

Muslimanska braća vjeruju kategoričkom vjerom, ne napuštaju i ne zanemaruju ni pedlja zemlje gdje živi musliman. Odustajanje od povratka na svaki pedalj okupirane zemlje, zločin je koji se neće oprostiti. Vratiti se na svoje ognjište ili nastradati prije povratka, to su naši ideali. Nema uspjeha kod Allaha osim na ova dva načina.

Muslimani i vođe

Griješi onaj ko misli da su *Muslimanska braća* misionari lijenosti ili nemarnosti. Međutim, *Muslimanska braća* svakog trenutka proklamiraju da musliman mora biti vođa u svemu i da se ne zadovoljava da mu drugi bude vođa u aktivnosti i džihadu. On je predvodnik u svemu: u znanju, snazi, zdravlju i kapitalu. Kašnjenje, u bilo kojoj ovoj komponenti, šteti našoj ideji i suprotstavlja se učenju naše vjere.

Mi se sa ovime suprotstavljamo ljudima koji žele živjeti samo za sebe, koji se predaju vlastitom

egoizmu, tako da niko ne radi za drugoga, niti posvećuje pažnju svojoj zajednici, a Allahov Poslanik, s.a.v.s., kaže: "Ko se ne zanima za stvar muslimana - nije od njih".

Kao što kaže: "Allah je propisao dobročinstvo za svaku stvar".

Misionari pravde

Griješi ko misli da su *Muslimanska braća* misionari rasne diskriminacije među klasama zajednice. Mi znamo da islam posvećuje najveću brigu i poštovanje čovjeku; to se vidi u riječima Uzvišenog Allaha:

"O ljudi, Mi vas od jednog čovjeka i jedne žene stvaramo i na narode i plemena vas dijelimo da biste se upoznali" /El-Hudžurat: 13/.

Allah daje dobro za sve ljude, a milost od Allaha je za sve svjetove.

Briga ove vjere u pogledu razjedinjenja srca i rasplamsavanja srdžbe u grudima veća je od svih drugih vjera. Kur'an dolazi učvršćujući ovo jedinstvo u primjeru Allahovih, dž.š., riječi:

"Mi ne izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih" /El-Bekare: 285/.

Islam je zabranio nepravdu čak i u slučajevima srdžbe i neprijateljstva. Uzvišeni Allah je rekao:

"Neka vas mržnja koju prema nekim ljudima nosite nikako ne navede da nepravedni budete! Pravedni budite, to je najbliže čestitosti!" /El-Maide: 8/.

Oporučio je dobročinstvo i human odnos spram građana, makar se oni razlikovali u svojim uvjerenjima i religijama:

"Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas radi vjere i koji vas iz vatana vašeg ne izgone" /El-Mumtehane: 8/.

Oporučio nam je pravičan odnos spram zimmija (nemuslimana u islamskoj državi) i lijep postupak u saobraćaju s njima. Oni imaju dužnost i prava kao i mi.

U službi Allaha, dž.š., i islama

Znajući sve ovo, mi ne pozivamo na rasnu diskriminaciju niti na vjerski fanatizam, niti kupujemo ovo jedinstvo našom vjerom, niti se cjenkamo sa našim uvjerenjem, niti upropaštavamo interese muslimana. Ko pokušava drukčije, zaustavljamo ga kod njegove granice i upoznajemo ga sa grješkom koju je počinio, a veličina pripada Allahu, Njegovom Poslaniku, s.a.v.s., i vjernicima.

Nije u pravu onaj ko misli da *Muslimanska braća* rade za interes neke organizacije ili se oslanjaju na neku grupaciju. *Muslimanska braća* rade upute

Njihovog Gospodara. Oni rade za islam i njegove sljedbenike u svakom vremenu i na svakom prostoru i dijele od onoga čime ih je Allah opskrbio tražeći Njegovo zadovoljstvo. Ponose se što do sada nisu ispružili ruku tražeći pomoć od pojedinaca, organizacije ili skupine.

Omladino!

Pozivamo sve vas da slijedite stabilne zakonitosti i plemenite doktrine. Ako povjerujete našoj ideji, budete slijedili naše korake, budete živjeli s nama put časnog islama, otarasite se svake druge ideje, osim ove, i cjelokupno vaše zalaganje posvetite vašoj vjeri - onda je to dobro za vaš ovosvjetski i onosvjetski život, pa će Allah, dž.š., s vama ostvariti ono što je ostvario sa prvom generacijom muslimana. Svaki iskreni aktivist od vas naći će u domenu rada sa *Braćom* ono što zadovoljava njegove aspiracije i, ako je iskren, ispunit će i obuhvatati opus svoje aktivnosti.

Vaše odbijanje donosi samo oscilaciju, poremećaj i kolebanje između neodlučnih poziva i propalih programa, a Allahova vojska će stići ravnodušne u malim, a ne velikim skupinama:

"Pobjeda je samo kod Allaha, Silnoga, Mudroga" /Alu'Imran: 126/.

Omladino *Muslimanske braće*!

Vaše prvo polje djelovanja ste vi sami. Ako u tome uspijete, onda će vam sa drugim poljima biti lakše. A ako budete slabi u brobi sa samima sobom, onda ćete prema drugima biti nemoćniji. Otuda, prvo eksperimentirajte u borbi sa samim sobom i imajte na umu da cjelokupan dunjaluk očekuje generaciju posebne omladine sa potpunom čistotom i vrijednim i snažnim moralom.

Budite vi ta omladina, nemojte očajavati i otvorite oči pred riječima Allahovog Poslanika, s.a.v.s.:

"Garantirajte mi šest stvari, ja vam garantiram džennet:

- budite iskreni kada govorite,
- ispunite ono što obećate,
- izvršite ono što ste u emanet uzeli,
- čuvajte vaša stidna mjesta,
- obarajte vaše poglede i
- suzdržite vaše ruke".

Zatim pogledajte jeste li vi ovakvi!

NAŠ POZIV

Otvorenost:

Želimo otvoreno saopćiti ljudima naš cilj, prezentirati im naš program i uputiti naš poziv bez nejasnoća i nedoumica, blistavije od Sunca, bjelje od zore i jasnije od dana.

Obznana:

Želimo, uz gore spomenuto, da naš narod - a svi muslimani su naš narod - zna da je misija *Muslimanske braće* čista, uzvišena u svojoj čistoći tako da prevazilazi lične interese i prohtjeve; smatra bezvrijednim materijalne koristi i odbacuje sve nesuvisle želje i bolesne ambicije. Ona ide nepokolebljivim putem koji je zacrtao Uzvišeni Gospodar: "Reci: "Ovo je moj put, ja pozivam k Allahu, imajući jasne dokaze, ja, i svaki onaj koji me slijedi, i neka je hva-

ljen Allah, ja Njemu nikoga ne smatram ravnim" /Jusuf: 108/.

Mi ne tražimo od ljudi ništa, ne tražimo od njih imetak niti nagradu, nije nam cilj da pomoću njih ugled steknemo, ne očekujemo od njih plaću niti zahvalu.

Mi u svemu ovome nagradu očekujemo i tražimo od onoga koji nas je stvorio.

Osjećaj:

Želimo, isto tako, da naš narod zna da nam je on draži od nas samih, da je želja ovih duša da budu otkup za njegovo dostojanstvo, ako se ono može otkupiti, da budu cijena njegove slave, časti, vjere i nadanja, ako je to dovoljna cijena. Na ovakav stav nas nije navelo ništa drugo osim ovaj osjećaj koji je ovladao našim srcima i cijelim našim bićem...

Veoma bi nam teško palo i bilo bi krajnje neodgovorno da vidimo situaciju u kojoj se nalazi naš narod, a da se zatim predamo poniženju, ili budemo zadovoljni poražavajućim statusom ili se priklonimo očaju. Mi radimo za ljude u ime Allaha, dž.š., više nego što radimo za sebe. Mi smo vaši, a ne ničiji drugi, dragi ahbabi, i nikada nećemo biti protiv vas.

Zasluga i dobrota pripadaju Allahu dž.š.

Mi ne prigovaramo ni na čemu i ne smatramo da

zasluga u svemu ovome pripada nama, nego čvrsto vjerujemo u Allahove riječi: "Allah je vama milost podario time što vas je u pravu vjeru uputio, ako iskreno govorite" /El-Hudžurat/.

Veoma bih poželio, ako želje koriste, da se ova srca otvore pred našim Ummetom pa da naša braća pogledaju, da ne vide išta drugo osim ljubavi za činjenje dobra njima, samilost prema njima i nesebično zalaganje i rad na onom što im koristi. Nalaze li u njima išta drugo osim velike boli zbog stanja u kojem se nalazimo? Dovoljno nam je da Allah, dž.š., zna sve to: On je jedini garant pomoći i potpore, u Njegovoj ruci su ključevi srca. Koga Allah, dž.š., uputi, niko drugi ga u zabludu ne može odvesti, a koga Allah u zabludu odvede, niko ga uputiti ne može. On nam je dovoljan, divan li je On zaštitinik. A zar Allah, dž.š., nije dovoljan zaštitnik svome robu?

Četiri kategorije ljudi:

Kad je u pitanju odnos ljudi prema našem pozivu, mogli bismo ih kategorirati na slijedeći način:

Vjernik

Osobu koja povjeruje u naš poziv, potvrdi istinitost naših riječi, dopadnu mu se naši principi, vidi u

njima nešto dobro i srcem to prihvati, pozivamo da nam se pridruži i radi s nama kako bi se povećao broj mudžahida i pojačao glas daija.

Iman koga ne slijedi djelo nema značenja, niti ima koristi od doktrine (akide) koja ne potiče njenog nosioca na realizaciju i žrtvovanje na tom putu. Tako su postupili prvi i najodabraniji vjernici čije je srce Allah, dž.š., otvorio za uputu, poslušali su Njegove vjerovjesnike, povjerovali u Njegove objave i istinski se borili na Allahovom putu. Neka ih Allah, dž.š., nagradi najljepšom nagradom i neka im upiše u sevab sva dobra djela koja učine njihovi sljedbenici, bez umanjivanja njihove nagrade.

Kolebljivac

Osobu kojoj se istina još nije razjasnila, niti je u našem pozivu otkrila smisao iskrenosti i korisnosti pa je stoga neodlučna, ostavljamo i prepuštamo njezinoj neodlučnosti, ali joj savjetujemo da učestalo kontaktira s nama, da čita i informira se o nama izbliza i izdaleka, da prati našu literaturu, posjećuje naše klubove, upoznaje našu braću. Nadamo se da će nakon toga zadobiti povjerenje u nas. Takav je bio stav svih neodlučnih među sljedbenicima Allahovih poslanika prije njih.

Koristoljubac

Osobi koja ne želi pružiti nikakvu pomoć osim ako zna kada će zauzvrat dobiti nekakvu korist, kažemo: *Izvini, kod nas nema druge nagrade osim nagrade od Allaha, dž.š., ako budeš iskreni vjernik, i džennet ako ga zaslužiš.*

A što se nas tiče, imamo puno časti i dostojanstva, malo imetka, naš moto je: Žrtvovati ono što posjedujemo na Allahovom putu, uložiti ono što je u našim rukama, a naša nada je Allahovo zadovoljstvo, divan li je On zaštitinik i divan li je On pomagač. I ako Allah, dž.š., ukloni zastor sa srca ove osobe i očisti ga od pohlepe, spoznat će da je ono što je kod Allaha, dž.š., bolje i trajnije, pridružit će se Allahovoj vojsci i velikodušno darovati ono što posjeduje od dunjaluka kako bi zaradio Allahovu nagradu na ahiretu.

("Ono što je kod vas prolazi, a ono što je kod Allaha ostaje") A ako se to ne desi, Allahu, dž.š., ne treba niko ko ne smatra da Allah, dž.š., ima veće pravo na njega, njegov imetak, dunjaluk i ahiret, smrt i život. Takav je bio i stav njemu sličnih prethodnika koji su odbili dati prisegu (bej'at) Allahovom Poslaniku, a.s., osim pod uvjetom da naslijede vlast poslije njega. A odgovor Resulullaha, a.s., saopćenje je da Zemlja pripada Allahu, dž.š., daje je

u naslijede kome hoće od svojih robova, a konačna pobjeda i džennetska vječnost pripadaju bogobojaznima.

Netrpeljiv i podozriv kritičar

To je osoba koja ima loše mišljenje o nama, njegove sumnje nas okružuju, gleda nas kroz crne naočale, govori o nama jezikom skepse i podozrenja, ne odvaja se od svoje umišljenosti i tlapnji. Molimo Allaha, dž.š., da i nama i ovoj osobi pokaže istinu istinom i podari nas njenim prihvatanjem i slijeđenjem, da nam pokaže neistinu neistinom i učini da je se klonimo i da nas i nju nadahne razboritošću. Pozivamo ovu osobu, ako poziv prihvata, i molimo Allaha, dž.š., za nju, a On je onaj kome se nade upućuju. Allah, dž.š., objavio je Poslaniku, u povodu jedne kategorije ljudi, slijedeće riječi: "Ti ne možeš uputiti koga ti želiš, nego Allah upućuje koga hoće" (El-Kasas, 56). Ovu osobu ćemo i dalje voljeti, očekujući njen povratak i priklanjanje našem pozivu. Naš kredo, u odnosu prema njemu, riječi su Resulullaha, a.s.: "Gospodaru, oprosti mom narodu, doista oni ne znaju". Želimo da ljudi zauzmu prema nama jedan od spomenutih stavova. Došlo je vrijeme kad musliman mora znati svoj cilj, odrediti svoj pravac i raditi na tom putu koji ga vodi njegovom

cilju. A nemar, pasivnost, ravnodušnost, nebriga i slijepo povođenje za svakim pozivom nisu put vjernika.

Požrtvovanost

Želimo da naš narod zna, pored gore navedenog, da je za ovaj poziv pogodan samo onaj koji je upoznao sve njegove aspekte i darovao mu sebe, svoj imetak, vrijeme i zdravlje: "Reci: Ako su vam očevi vaši i sinovi vaši, i braća vaša, i žene vaše, i rod vaš, i imanja vaša koja ste stekli, i trgovačka roba za koju strahujete da neće prođe imati, i kuće vaše u kojima se prijatno osjećate - miliji od Allaha i Njegova Poslanika i od borbe na Njegovom putu, onda pričekajte dok Allah svoju odluku ne donese. A Allah griješnicima neće ukazivati na pravi put (Et-Tevba, 24). To je pooziv koji ne prihvata ortakluk, jer je njegova priroda jedinstvenost, i ko je spreman za to živjet će s ovom misijomn, a i misija s njim. A ko nije spreman da podnese ovaj teret, bit će mu uskraćena nagrada mudžahida i bit će sa onima koji se ne bore i ostaju kod kuća sjediti. Allah će njih, za ovu misiju, zamijeniti drugim narodom: "Prema vjernicima poniznim, a prema nevjernicima ponositim, oni će se na Allahovom putu boriti i neće se ničijeg prijekora bojati. To je Allahov dar koji On daje kome hoće" (Al-Maide, 54).

Jasnoća

Mi pozivamo ljude "principu", jasnom, određenom i od svih njih prihvatljivom principu: Oni ga svi znaju, vjeruju u njega i njegovu ispravnost, znaju da je u njemu njihov spas, sreća i blagostanje, princip u čiju je vitalnost, trajnost i sposobnost reformiranja društva potvrdilo iskustvo i sud historije.

Dvije kategorije imena

Razlika između nas i našeg naroda, uz suglasnost u vjeri u ovaj "princip", u tome je što je njihov iman omiljen i uspavan u njihovim dušama, ne žele se povinovati njegovim propisima, niti raditi sukladno njegovim zahtjevima, a iman "ihvana" (*Muslimanske braće*) rasplamsan je, jak i budan u njihovim srcima. Čudan psihološki fenomen, osjećamo ga i mi, a osjećaju ga i drugi kod nas istočnjaka, da povjerujemo u ideju takvim vjerovanjem, da se ljudima čini - kada im govorimo o njoj - da će nas ona potaknuti na rušenje brda, žrtvovanje života, imetka, podnošenje teškoća i nedaća sve do konačne pobjede te ideje. A kada se smiri bujica govora i raziđe skup, svako zaboravi svoj iman, zanemari svoju ideju, ne razmišlja o radu za nju niti razmišlja da se bori na

njenom putu makar i najslabijim vidom borbe. Čak štaviše, katkad toliko pretjera u ovom nemaru i zaboravu da počne raditi protiv nje svjesno ili nesvjesno.

Zar se nećeš nasmijati začuđen kad vidiš nekog mislioca, intelektualca u istom danu, jedan sat se ponaša ateistički u društvu ateista, a drugi sahat ga vidiš pobožnog u društvu pobožnjaka.

Ova indolencija, ili zaborav, ili nemar ili san, nazovimo ga kako god, ponukao nas je da pokušamo probuditi naš "princip", a on je prihvaćen princip kod našeg naroda, u dušama ovih dragih osoba.

Idejni pravci i pokreti:

Vraćam se ponovo na početak svog izlaganja i kažem: Pokret *Ihvana* (*Muslimanske braće*) misija je "principa". A danas, i na Istoku i na Zapadu, postoje razne misije, principi, ideje, tendencije, mišljenja i pokreti. Sve one dijele umove ljudi i nastoje zadobiti njihovu simpatiju. Sljedbenici ovih pravaca uljepšavaju ih, propagiraju, pripisuju im razne epitete i karakteristike, pretjerujući u svemu tome s jednim jedinim ciljem: predstaviti te pravce ljudima u što primamljivijem i krasnijem obliku.

Propagatori

Današnji propagatori razlikuju se od prijašnjih. Oni su danas obrazovani, pripremljeni specijalisti u raznim naučnim disciplinama, a naročito u zapadnim zemljama, tako da za svaku ideju ili misao ima uvježbana ekipa koja pojašnjava nepoznanice te ideje, otkriva njene ljepote i prednosti, pronalazi sredstva njenog širenja i načine propagiranja i traga za najlakšim i najbržim putem do ljudskih duša.

Sredstva:

Današnja sredstva i metode propagande, također, se razlikuju od onih jučerašnjih. Do jučer je sredstvo propagande bila riječ, usmena, u formi hudbe sa minbera, ili govor na nekom skupu, ili pisana u formi članka, eseja ili pisma.

Danas se u tu svrhu koriste brošure, časopisi, novine, disertacije, pozorišne predstave, radio, televizija, video, sateliti i dr. Sve to je uveliko olakšalo put do srca svih ljudi, žena i muškaraca, u njihovim kućama, trgovinama, tvornicama, farmama. Stoga je dužnost daija (islamskih radnika - aktivista) da ovladaju i usavrše upotrebu svih ovih sredstava kako bi njihov rad dao očekivane rezultate.

Ovo je bila mala digresija. Ponovo se vraćam i

kažem: Svijet je danas prezasićen raznim pozivima i pokretima, političkim, nacionalnim, patriotskim, ekonomskim, vojnim, mirotvornim. Gdje je, onda, mjesto naše da'we (pokreta) među ovom složenom mješavinom poziva i pokreta? Ovo me navodi da govorim o dvije svari: prva je čista, apstrahirana konstrukcija našeg poziva, a druga stvar je njegov stav spram svih drugih poziva i pokreta.

Ne zamjeri mi, brate, na ovoj digresiji, jer sam se obavezao da ću pisati onako kako govorim te da ću pristupiti obradi moje teme sa ovakvim načinom pisanja bez usiljenosti i naprezanja. Želim da me svijet shvati i razumije onakvim kakav sam i da moj govor doprije do njihovih duša bez uljepšavanja i dotjerivanja.

Naš islam

Naš poziv - pokret se najpotpunije može opisati riječju "islamski", jer ova riječ ima veoma široko značenje, a ne usko značenje kako obično ovu riječ shvata svijet.

Mi vjerujemo da islam ima sveobuhvatno značenje koje sadrži i regulira sve aspekte života, daje svoje mišljenje o svim pitanjima i uspostavlja precizan sistem za svaku oblast života. On ne stoji po strani pred životnim problemima, niti zanemaruje ustrojstvo ne-

ophodnih sistema preobražaja i reforme društva i pojedinca. Neki ljudi pogrješno misle da se islam svodi samo na obredoslovlje i duhovne vježbe te su sami sebe i svoje mišljenje ograničili i suzili na uske horizonte i krugove ograničenog razmišljanja. Mi razumijemo islam na drukčiji način, šire i obuhvatnije. Islam po našem shvatanju obuhvata i regulira sve aspekte i ovog i budućeg života (dunjaluka i ahireta). Ovo naše razumijevanje i poimanje nije naš lični doprinos i stav, mi smo to shvatanje uzeli iz Allahove Knjige i životopisa prvih muslimana. Ako čitalac hoće da razumije poziv-pokret *Muslimanske braće* i okarakterizira ga šire od "islamskog", neka uzme Mushaf, oslobodi se strasti, želja, ličnih interesa i ciljeva i neka vidi čemu poziva i naučava Kur'an. U tome će vidjeti i pronaći poziv-pokret *Muslimanske braće*.

Dakako, naš poziv-pokret je "islamski" sa svim značenjima koje ova riječ ima. Misli o njemu poslije toga što god hoćeš, a to tvoje mišljenje mora biti u duhu Kur'ana, sunneta i životopisa prethodnika među prvim muslimanima (selefisalih). Allahova Knjiga je temelj islama, sunnet Njegova Poslanika je u funkciji pojašnjavanja i komentara Knjige, a što se tiče časnih prethodnika (selefisalih), oni su realizatori njenih naredbi, promicatelji njena nauka i uputa, oni su praktični uzori, primjeri i slika tih naredbi i smjernica.

Naš stav prema drugim pozivima-pokretima

Naš stav prema različitim pokretima koji su se nametnuli u ovom stoljeću, podijelili ljude i unijeli zbrku u njihove misli, jest da ih valoriziramo u svjetlu kriterija našeg pokreta (Kur'an, sunnet, životopis prvih muslimana) i što se slaže s njim - odobravamo, a što mu proturiječi - odbacujemo - i ograđujemo se od njega. Mi smo ubijeđeni da je naš poziv-pokret opći i sveobuhvatan, nije ostavio ni jedan koristan element u bilo kojem pokretu a da ga nije proučio ili ukazao na njega.

Patriotizam

Svijet je u iskušenju i zaveden euforijom patriotizma i nacionalizma, naročito na Istoku. Istočni narodi duboko osjećaju zlo i uvredu koju im je nanio Zapad, uvredu koja je pogodila njihovu čast, dostojanstvo, samostalnost, imetak i krv. Osjećajući veliku bol od nametnutog zapadnog jarma, ovi narodi pokušavaju ga se svim sredstvima osloboditi i skinuti sa svoga vrata. Jezici vođa su progovorili, novine počele izlaziti, pisci pisati, govornici govoriti, telali vikati u ime patriotizma i nacionalizma.

Lijepo je to i dobro, ali nije lijepo i dobro kad te,

u pokušaju da urazumiš te narode (a to su muslimanski narodi) da je sve to u islamu ljepše, bolje, čistije i plemenitije od onoga što je na jezicima Evropljana i u njihovim knjigama i člancima, oni te odbijaju i sklanjaju se u okrilje slijepe imitacije, tvrdeći da je islam nešto, a ova ideja nešto sasvim drugo. Neki čak smatraju da to šteti jedinstvu zajednice i slabi savez omladine. Ova pogrješka i zabluda opasna je po istočnjačke narode u svakom pogledu. I zbog ove zablude želio sam prezentirati stav *Muslimanske braće* i njihovog poziva o pitanju ideje patriotizma, stav koji su oni sa zadovoljstvom prihvatili i pokušavaju ubijediti i ostali svijet da ga prihvati.

Patriotizam kao izraz ljubavi i nostalgije za rodnom grudom

Ukoliko pobornici patriotizma pod ovom idejom misle na ljubav prema rodnoj grudi, čežnju i nostalgiju za njom, pa to je ukorijenjena osobina u ljudskim dušama, s jedne strane, legitimno u islamu, s druge strane. Bilal, koji je žrtvovao sve na putu svoje vjere, u muhadžirluku je recitirao stihove pune nostalgije za Mekkom. Kad je Allahov Poslanik, a.s., čuo Esilov opis Mekke, potekle su mu suze nostalgije i čežnje te je rekao: "Esile, dosta je, pusti srce neka se smiri".

Patriotizam kao izraz želje za slobodom i ponosom

Ako mislite da je dužnost raditi svim snagama na oslobađanju zemlje od svih uzurpatora i okupatora, njenoj samostalnosti i jačanju ideja ponosa i slobode u dušama njenih sinova, mi ih, također, u tome podržavamo. Islam potencira ovo značenje. Allah, dž.š., kaže: "A snaga je u Allaha i u Poslanika Njegova i u vjernika, ali licemjeri neće da znaju" (El-Munafikkun, 8). "A Allah neće dati priliku nevjernicima da unište vjernike" (An-Nisa, 141).

Patriotizam i jačanje društvenih obaveza

Ako žele patriotizmom jačanje veza između pojedinaca u jednom mjestu i njihovu uputu ka upotrebi te snage za dobrobit zajednice, slažemo se također s tim, a islam to smatra obaveznom dužnošću. Resulullah, a.s., kaže: "Budite Allahovi robovi, braća". A u Kur'anu se veli: "O, vjernici, za prisne prijatelje uzimajte samo svoje, ostali vam samo propast žele: jedva čekaju da muka dopadnete, mržnja izbija iz njihovih usta, a još je gore ono što kriju njihova prsa. Mi vam iznosimo dokaze, ako pameti imate" (Ali-Imran, 118).

Patriotizam kao oslobodilačka težnja

Ako žele patriotizam, oslobođenje zemalja i gospodstvo na Zemlji, islam je to učinio obavezom (fardom) i usmjerio oslobodioce najvrijednijoj i najčasnijoj borbi i oslobođenju: "I borite se protiv njih dok mnogoboštvo ne iščezne i dok samo Allahova vjera ne ostane" (El-Anfal, 39).

Patriotizam strančarenja:

Ako misle pod patriotizmom na podjelu zajednice na grupe koje se međusobno spore, mrze, psuju i optužuju, koje se okupljaju oko programa koje diktiraju prohtjevi, lični motivi i ambicije, a neprijatelj sve to koristi za svoje interese, potpirujući vatru razdora, zavađujući ih i cijepajući u istini, okupljajući ih oko neistine, zabranjujući im međusobnu suradnju i dijalog, a dozvoljavajući kontakte s neprijateljem i okupljanje oko njega, to je destruktivan patriotizam, u kome nema nikakva dobra ni za njegove protagoniste, ni za ostale ljude.

Eto, sad se vidi da smo mi načelno uz pobornike patriotizma, čak štaviše, uz njegove fanatične pristalice u svim pozitivnim i korisnim elementima i značenjima ove ideje. Kao što se vidi, ta ideja je je-

dan od segmenata islamskog učenja.

Granice našeg patriotizma:

Razlika između nas i njih ("patriota") u tome je što mi određujemo granice patriotizma doktrinom (akide), a oni uzimaju u obzir geografske granice. Svaka stopa zemlje na kojoj živi musliman, pripadnik La ilahe illellah naša je domovina, poštujemo je, volimo iskreno i borimo se za njeno dobro. Svi muslimani su naša braća, brinemo se za njih i suosjećamo s njima. A klasični patrioti nisu takvi. Njih interesuje samo ograničeno područje, omeđeno određenom geografskom granicom. Ova razlika postaje uočljiva u situaciji kad neka nacija želi ojačati na račun druge. Mi nismo zadovoljni da to bude na račun ijednog dijela islamskog svijeta, želimo da svi budemo snažni. Dočim, pobornici patriotizma ne vide u tome ništa loše. Tu se kidaju veze, slabi moć i neprijatelj sukobljava jedne s drugima.

Cilj našeg patriotizma:

Druga razlika između nas i njih je u tome što je najviše čemu teže obični patrioti - oslobođenje njihove zemlje, i ako poslije toga žele raditi na njenom jačanju, pažnju usmjeravaju na materijalni aspekt,

kao što to čini Evropa. A što se nas tiče, mi vjerujemo da musliman za svojim vratom nosi obavezu (emanet) i da je dužan založiti svoj život i imetak na putu ispunjavanja ove obaveze, a to je uputa čovječanstva svjetlošću islama i pronošenje njegove zastave svim krajevima Zemlje, ne težeći pri tome bogatstvu, časti ili vlasti nad ikim, niti porobljavanju nekog naroda, nego želeći Allahovo zadovoljstvo i usrećenje čovječanstva Njegovom vjerom i supremacijom Njegove riječi.

Ovo je potaklo časne prethodnike, neka je Allah, dž.š., s njima zadovoljan, na velike oslobodilačke pohode i pobjede, koje su zapanjile svijet i nadmašile sve slične pohode zabilježene u historiji svojom brzinom, pravednošću i čistotom ciljeva.

Jedinstvo:

Želimo upozoriti na neodrživost i na neutemeljenost tvrdnje da odstupanje od principa patriotizma (u njegovom konvencionalnom značenju) šteti jedinstvu multikonfesionalnog društva. Jer, islam je vjera jedinstva i jednakosti, garantira i štiti ove veze i spone između svih sve dok oni surađuju na dobru: "Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas radi vjere i koji vas iz zavičaja vašeg ne izgone

- Allah, zaista, voli one koji su pravični" (El-Mumtahana, 8). Odakle, onda, razdvajanja?

Zar ne vidiš da smo mi suglasni sa najvatrenijim pobornicima patriotizma u činjenju dobra domovini, džihadu na putu njenog oslobođenja, napretka i prosperiteta?! Radimo to i podržavamo svakog ko iskreno radi isto.

Želim da znaš i ovo, ako se njihova briga i zadaća završava činom oslobođenja domovine i povratka njene slave, da je to samo dio puta kod *Muslimanske braće* ili jedna njegova faza. Poslije toga, ostaje da rade na tome da se zastava islamske domovine pronese i zavihori u svim krajevima Zemlje, da se zastava Mushafa zaleprša na svakom mjestu.

Nacionalizam:

Sada ću se osvrnuti na naš stav prema ideji nacionalizma.

Nacionalizam u formi težnje za pradjedovskom slavom:

Ako oni koji se ponose principom i idejom nacionalizma misle pod ovim pojmom da nasljednici i potonja pokoljenja moraju slijediti put prethodnika ka slavi i veličini, sposobnosti i entuzijazmu, da im oni u

tome budu lijep uzor, da se sin ponosi veličinom oca i da ga veza nasljedstva motivira na stremljenje k njoj, onda je to lijepa namjera koju podržavamo i prihvatamo. Naše sredstvo u buđenju entuzijazma i elana sadašnje generacije je da ih podstičemo slavnom prošlošću prethodnika. Možda na ovo aludiraju riječi Allahova Poslanika, a.s.: "Ljudi su različitog kova poput rudača, najbolji među njima u džahilijjetu najbolji su i u islamu ukoliko shvate i razumiju".

Vidiš da islam ne zabranjuje nacionalizam u ovom časnom značenju.

Nacionalizam kao izraz težnje za napretkom zajednice /ummeta/

Ako se misli pod pojmom nacionalizma da društvo i zajednica u kojoj živi čovjek ima prioritet kad je u pitanju njegovo dobročinstvo, zalaganje i borba, onda je to, također, tačno i ispravno. A ako ne smatra da je njegov trud najpotrebniji narodu u kojem je ponikao i odrastao?

Nacionalizam kao forma organiziranog rada:

Ako se misli pod ovim pojmom da smo svi mi u iskušenju i da se od svih nas traži djelo i džihad,

onda je svaka skupina dužna ostvariti cilj sa svoje strane, tako da se sretnemo, inšallah, na mejdanu pobjede.

Lijepa su i slična sva ova značenja nacionalizma i islam ih ne odbacuje apriori, a on je naš kriterij, i naša srca su otvorena za njega.

Džahilijjetski nacionalizam:

Međutim, ako se želi nacionalizmom oživljavanje iščezlih, džahilijjetskih /neislamskih/ običaja, spomena, sjećanja i proslava, potiskivanje ustabiljene, korisne civilizacije, odbacivanje islama pozivajući se na nacinalističku ideju i ponoseći se rasom, kao što čine neke zemlje, prelazeći sve mjere i obzire u rušilačkom pohodu na sve što je islamsko, čak štaviše i na sama imena, slova kojim se piše i jezičke izraze, onda je to pokuđeno značenje i shvatanje, s teškim i nesagledivim posljedicama koje će voditi velikim gubicima i štetama po Istok, zatiranju njegove baštine, srozavanju pozicije u odnosu na druga područja i iščeznuća najbitnijih specifičnosti i najuzvišenijih oblika časti i ponosa, a sve to, u krajnjem slučaju, ništa neće nauditi Allahovoj vjeri: "A ako glave okrenete, On će vas drugim narodom zamijeniti, koji, onda, kao što ste vi neće biti" /Muhammed, 38/

Nacional - šovinizam

Ako se želi nacionalizmom ponos rasom dovesti do stepena rasne segregacije, neprijateljstva prema drugim rasama i njihovo žrtvovanje na putu uspona i slave određene rase, kao što to čine neke zemlje, a takva je svaka nacija koja tvrdi da je iznad drugih, onda je to, također, pokuđeno i neprihvatljivo shvatanje, daleko od svakog pojma ljudskosti i humanizma. To znači uništenje ljudske vrste u ime nesuvisle, iluzorne ideje u kojoj nema ništa dobro.

Dvije odrednice:

Muslimanska braća ne vjeruju u nacionalizam u spomenutim i sličnim značenjima i ne upotrebljavaju izraze kao što su faraonstvo, arabizam, fenikizam, sirijstvo, niti bilo kakve druge slične pridjeve i sintagme kojima se razmeću neki ljudi. Ali, oni vjeruju u ono što je rekao Resulullah, a.s., savršeni čovjek i najbolji učitelj koji je podučavao ljude dobru: "Allah je otklonio od vas džahilijjetsku osobinu veličanja i hvalisanja očevima i porijeklkom, ljudi vode porijeklo od Adema, a Adem od zemlje, nema prednosti Arap nad nearapom osim po bogojaznozti /takvaluku/".

Kakve divne, lijepe i prekrasne riječi! Ljudi vode

porijeklo od Adema, i u tome su jednaki, oni se vrednuju prema djelima i njihova je dužnost nadmetati se u dobru.

Dvije ispravne odrednice. Kad bi se humanizam i ljudski odnosi temeljili na njima, čovječanstvo bi dostiglo neslućene visine i uspone. Ljudi vode porijeklo od Adema i po tome su braća koja trebaju surađivati, miroljubivo koegzistirati, biti samilosni jedni prema drugima i upućivati jedni druge na dobro. Djela su kriteriji vrijednosti i ljudi trebaju ulagati maksimalne napore za dobrobit i prosperitet čovječanstva. Ima li većeg uznesenja ljudskosti i humanizma od ovog, ili boljeg odgoja od ovog?!

Specifičnosti arabizma /urubeta/:

Ne poričemo, pored gore rečenog, specifičnosti pojedinih naroda i njihove moralne osobenosti. Znamo da svaki narod ima svoje posebnosti i etičke vrijednosti. Znamo da se narodi u ovome razlikuju i odlikuju jedni nad drugima. Vjerujemo da arabizam /urubet/ u ovome ima najveći udio. Međutim, ovo ne znači da narodi mogu zloupotrebljavati ove specifičnosti i uzeti ih kao ispriku za agresiju. Naprotiv, one moraju biti sredstvo realizacije spomenute zadaće svakog naroda, a to je napredak i prosperitet čovječanstva. Nećeš naći nijednog naroda na Ze-

mlji, tokom cijele historije, da je spoznao i shvatio ovo značenje, kao što je to spoznala arapska skupina, ashabi Resulullaha, a.s. Ovo je digresija /udaljavanje od teme/ izazvana istraživačkim diskursom. Ne želim je slijediti kako se govor ne bi pretvorio u besposlicu i naklapanje, nego se vraćam osnovnoj ideji o kojoj sam počeo govoriti.

Ideološka /imanska/ veza:

Sada, kad si spoznao navedeno, znaj, Allah te pomogao, da *Muslimanska braća* dijele ljude, s obzirom na odnos prema njima, na dvije grupe: grupa koja vjeruje u ono u šta vjeruju i oni; u Allahov din, Knjigu, poslaničku misiju Njegovog Resula i sve ono s čime je on došao. S ovima nas veže najsvetija veza, imanska /ideološka, doktrinarna/ veza, a ona je za nas svetija od krvne i domovinske veze. Oni su naš najprisniji narod, prema kojem osjećamo bliskost i nježnost, za kojeg radimo, kojeg branimo i zalažemo za njega svoj život i imetak ma na kojoj zemlji živjeli i ma kojeg porijekla bili. Druga grupa nije takva i s njojm nas ne veže ova vrsta veze. Prema njima smo miroljubivi sve dok su oni takvi prema nama, želimo im dobro sve dok se sustežu od agresije i neprijateljstva prema nama. Veza između nas i njih je veza poziva /daweta/. Dužni

smo ih pozivati onome na čemu smo mi, jer je to za dobrobit cijelog čovječanstva, pri tome upotrebljavajući metode i sredstva koja je odredio i precizirao islam. Ko od njih izvrši agresiju i napadne nas, odbit ćemo tu agresiju i napad najboljim sredstvima kojima se odbija napad neprijatelja. Evo argumenata za to iz Allahove Knjige:

1. "Samo su vjernici braća, zato pomirite vaša dva brata" /El-Hudžurat, 10/.

2. "Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas radi vjere i koji vas iz vatana ne izgone - Allah, zaista, voli one koji su pravični - ali vam zabranjuje da prijateljujete s onima koji ratuju protiv vas radi vjere i koji vas iz vatana vašega izgone i koji pomažu da budete prognani". /El-Mumtehana: 8, 9/.

Nadam se da sam dovoljno otkrio i pojasnio ovaj aspekt našeg poziva-pokreta tako da ti više neće biti nepoznat ili nejasan. Valjda ćeš poslije toga znati kojoj grupaciji pripadaju *Muslimanska braća.*

Vjerska razmimoilaženja:

Sada ću govoriti o stavu našeg poziva-pokreta prema vjerskim razmimoilaženjima pravnim /mezhebskim/ mišljenjima.

Okupljanje, a ne razilaženje:

Znaj, Allah te uputio u vjeru, na prvom mjestu da je poziv-pokret *Muslimanske braće* opći, ne pripada posebnoj grupaciji ili sekti, ne priklanja se nijednom mišljenju poznatom kod ljudi po posebnoj boji i karakterističnom obliku i strukturi. On se okreće i usmjerava suštini i biti vjere.

Želimo jedinstvo pogleda i ambicija kako bi aktivnost i rad bio korisniji i produktivniji. Poziv-pokret *Muslimanske braće* bijel je i čist, on je uz istinu ma gdje ona bila, želi konsenzus, a prezire izdvajanje. Podijeljenost i pocijepanost su ono najgore i najteže što je pogodilo muslimane. Temelj njihovihh pobjeda bili su bratska ljubav i jedinstvo. A ono što je vrijedilo za prva pokoljenja ovog ummeta - vrijedi i za posljednja. To je osnovni princip i pravilo, poznati cilj svakog brata muslimana i čvrsto ukorijenjena doktrina /akide/ u našim bićima, a s te osnove polazimo i na nju se pozivamo.

Različitost je nužnost:

Mi vjerujemo, pored gore navedenog, da je razmimoilaženje u pojedinim pravnim /fikhskim/ pitanjima neizbježnost. Nemoguće je postići istomišljenost u tome iz više razloga, u koje spadaju:

- Različit nivo inteligencije i umne snage kad je u pitanju ekstradizanje i derivacija propisa iz izvora islamskog prava, poznavanje i nepoznavanje argumenata, poniranje u dubine pojmova i značenja i njihove međusobne povezanosti. Vjera se zasniva na ajetima i hadisima koje um shvata i tumači u okviru jezika i njegovih pravila. Ljudi se u tome razlikuju i nužno dolazi do različitih rezultata;

- Širina znanja i obrazovanja i njegova uskost; do nekog je doprlo i saznao je ono što drugi nije, i obratno. O ovome svjedoče i riječi imama Malika upućene Ebu- Dž'aferu: "Ashabi Allahovog Poslanika razišli su se u različite gradove, a svaki od njih ponio je i određeno znanje i prenio ga narodu među koji je došao. Ako bi ih prisilio na jedno mišljenje, došlo bi do pomutnje";

- Različitost miljea i sredina; ova različitost katkad zahtijeva različitu pripremu. Imam Šafija izdavao je fetve u Iraku po jednom mišljenju, a u Egiptu je izdavao fetve po drugom mišljenju. U oba slučaja postupao je shodno onome što je smatrao istinitim, pravednim i sukladnim duhu šerijata;

- Unutrarnji odnos srca i pouzdanje u predaju hadisa prilikom slušanja i prenošenja. Katkad je prenosilac hadisa /ravija/ povjerljiv i pouzdan /sika/ kod nekog imama, a nepouzdan /medžruh/ kod drugog iz njemu poznatih razloga;

- Razmimoilaženje o pitanju određenja jačine argumentacije i snage dokaza; neko daje prednost postupku i praksi ljudi /praksi stanovnika Medine, ili praksi prenosilaca hadisa/ nad ahad hadisom, a drugi to ne smatra ispravnim, itd.

Nemoguć je konsenzus o manje važnim pitanjima /furu'/:

Gore spomenuti razlozi daju nam za pravo da vjerujemo da je konsenzus o nekom sporednom pitanju nemoguć. Zapravo, on je u suprotnosti s prirodom vjere. Allah, dž.š., želi da ova vjera bude univerzalna i za sva vremena. Zato je ona fleksibilna i lahka, bez učahurenosti i tvrdokornosti.

Nalazimo opravdaje za one koji imaju drukčije mišljenje:

Uvjereni smo u gore spomenuto pa uvažavamo opravdane razloge onih koji imaju drukčije mišljenje od nas o nekim sporednim pitanjima. Smatramo da ovo razmimoilaženje ne smije biti preprekom duhovne veze, jedinstvu srca, međusobnoj ljubavi i suradnji, jer nas pojam islama sve obuhvata svojom širinom i dubinom. Zar nismo muslimani i mi i oni? Zar ne želimo postupati tako da naša srca budu

smirena i spokojna radi naših postupaka, a i oni isto tako? Zar nismo dužni da željeti našoj braći ono što želimo sebi?

Zašto, onda, razmimoilaženja i nesuglasice?

Zašto naše mišljenje ne bi bilo predmetom njihovog razmatranja i proučavanja, kao što je s njihovim mišljenjem kod nas?

Zašto se ne sporazumijemo u atmosferi međusobnog povjerenja, uvažavanja, ljubavi i srdačnosti, ako postoje razlozi za ovo sporazumijevanje?

Ashabi Allahovog Poslanika, a.s., razmimoilazili su se i davali različite fetve, pa je li to dovelo do razlaza njihovih srca? Je li pocijepalo njihovo jedinstvo i njihovu duhovnu vezu? Svakako da nije, a slučaj ikindijskog namaza u Kurejzi to najbolje potvrđuje. /1/ Ako su se ashabi razilazili po nekim pitanjima, a oni su živjeli u doba Poslanikovo, a.s., i najbolje poznavali propise, zašto, onda, mi da se sukobljavamo oko manje važnih i sporednih pitanja? Ako su se imami, najbolji poznavaoci Kur'ana i sunneta, razilazili i polemizirali o pojedinim pitanjima, zašto to ne bismo mogli i mi?

Ako je došlo do razmimoilaženja u najpoznatijim fikhskim propisima, kao što je ezan koji se uči svaki dan pet puta, a i brojni hadisi o tome govore, šta je tek sa manje poznatim sporednim pitanjima koja se baziraju na mišljenju i idžtihadu? Ima tu i

drugi vrlo važan moment o kome treba razmisliti.

1) Ovo je poznati slučaj kada je Resulullah, a.s., rekao svojim ashabima: "Neka niko od vas ne klanja ikindijski namaz prije nego što stigne do plemena Benu Kurejza". I kad se primakao akšam, a puta do Benu Kurejze je još bilo ostalo, neki ashabi su klanjali ikindiju, a neki nisu sve dok nisu stigli do odredišta, poštujući naredbu Resulullaha, a.s. Kada su taj slučaj spomenuli Poslaniku,a.s., nije kritikovao postupak nijedne grupe. Naime, ranije su se ljudi, kad bi se razmimoišli o nekom pitanju, obraćali halifi, a uvjet da bi neko bio halifa je imamet-poznavanje vjerskih propisa, i on bi presuđivao među njima, a njegova presuda rješava spor i šerijatski eliminira nesuglasice. A gdje je danas halifa?

Ako je to tako, onda je najbolje muslimanima da traže /izaberu/ kadiju i izlože mu svoje probleme, jer njihovo razmimoilaženje, bez institucije kojoj bi se obratili, samo će ih odvesti u nove sporove i nesuglasice.

Muslimanska braća znaju sve ove momente i stoga su oni širokogrudi prema onima koji imaju drukčije mišljenje.

Smatraju da svaki narod ili grupacija ima određeno znanje i da u svakom pozivu-pokretu ima i istine i neistine. Oni se trude da prihvate i u praksi provedu ono što je ispravno i istinito i pokušavaju na lijep

način uvjeriti suprotnu stranu u ispravnost svoga mišljenja. Ako se zadovolje i prihvate njihovo mišljenje- dobro je, a ako se ne zadovolje i odbiju ga-smatramo ih braćom po vjeri i molimo Allaha, dž.š., da uputi i nas i njih. To je programska orijentacija *Muslimanske braće* kad je u pitanju njihov stav prema onima koji imaju drukčije mišljenje u pravnim /fikhskim/, manje bitnim pitanjima. Mogu to rezimirati u jednoj rečenici: *Muslimanska braća* dozvoljavaju različitost mišljenja u spomenutim pitanjima, preziru fanatičnu privrženost nekom mišljenju i isključivost, pokušavaju dokučiti istinu i privoliti ljude istini na najljepši i najljubazniji način.

Ka izlječenju: Dijagnoza

Brate, znaj i nauči da je primjer naroda i zajednice, kad su u pitanju njihova snaga i slabost, mladost i starost, zdravlje i bolest, kao i primjer pojedinca. Tako, pojedinca u određenom vremenu vidiš zdravog, čilog, punog snage, a potom ga vidiš sa raznim mahanama i bolestima, njegova snažna tjelesna konstrukcija oronula je i ophrvana bolovima, žali se i ječi sve dok mu ne dođe Allahova milost u vidu vještog ljekara, koji zna odrediti bolest, stručnog u dijagnozi i iskrenog u propisivanju lijeka. I, poslije

izvjesnog vremena vidiš ovog bolesnika kako mu se vraća snaga i zdravlje. Možda poslije liječenja bude i zdraviji i bolji nego prije. Takav je slučaj i sa narodima. Pogađaju ih razne nedaće koje prijete uništenjem njihovog egzistencijalno-historijskog bića, nagrizaju temelje njihovog bivstvovanja, zahvatajući- poput bolesti- sve pore njihovog bića. Tako oni postaju slabi, nemoćni, privlačan plijen svim nasrtljivcima i eksploatatorima. Nisu u stanju odgovoriti adekvatno ovim izazovima i nasrtajima. Liječenje ovog stanja naroda se sastoji iz tri elementa:

1. Otkrivanje mjesta bolesti,
2. Strpljivo podnošenje bolova liječenja,
3. Iskusan liječnik koji će marljivo obavljati svoju dužnost sve dok Allah, dž.š., ne da izliječenje.

Simptomi

Naučili smo iz iskustva i životnih nedaća da su bolesti istočnjačkih /muslimanskih/ naroda raznovrsne i mnogostrane, s mnogim simptomima koji su obuhvatili sve aspekte njihovog života. Politička strana njihovog života pogođena je kolonijalizmom njihovih neprijatelja, a stranačjem, nesuglasicama i razdorom svojih sinova. Ekonomska strana pogođena je i zaražena širenjem kamatnog sistema i ovladavanjem stranih kompanija prirodnim bogatstvima njihovih zemalja. Idejna strana preplavljena je anarhijom, bezbožništvom i ateizmom koji ruši njihovu vjeru i najveće etičke vrijednosti. Društvena snaga pogođena je raskalašenošću, nemoralom, napuštanjem sistema vrijednosti naslijeđenim od časnih predaka, s lijepom imitacijom Zapada koja prodire i zahvaća sve pore života, kao što zmijski otrov prodire u tijelo i krv trujući ga. Ova strana je također pogođena sekularnim zakonima koji ne osuđuju zločinca, preodgajaju napasnika, ne odvraćaju nasilnika, niti mogu ijednog momenta zamijeniti i nadomjestiti nebeske /objavljene/ zakone koje je ustanovio Tvorac svih stvorenja, Vladar svega, Gospodar i Odgajatelj duša i njihov Stvoritelj, kao što je pogođena /tj. društvena strana njihovog života/ anarhijom u obrazovnoj i odgojnoj politici koja sprječava pravilno usmjerenje mladih naraštaja, nosilaca budućeg razvoja i prosperiteta. Duhovna strana njihovog života pogođena je ubitačnim očajem, indiferentnošću, sramotnim kukavičlukom, poniženjem i egoizmom koji onemogućavaju djelovanje i žrtvovanje i preobražavaju borbenu mudžahidsku zajednicu u zajednicu igrača, zabavljača i glumaca. Šta se može očekivati od zajednice /ummeta/ na koju su se zajednički okomili svi ovi faktori: kolonijalizam i stranačje, kamatni sistem i strane kompanije, ateizam, nemoral i anarhija u obrazovnom i za-

konodavnom sektoru, beznadežnost, egoizam, kukavičluk, zadivljenost neprijateljem do te mjere da to vodi njegovom imitiranju i povođenju za njim u svemu što dolazi do njega, a naročito u onome što je loše i neprihvatljivo? Samo jedna od ovih bolesti dovoljna je da ubije i uništi i vrlo napredne zajednice, a kamoli kad se sve proširе u svakoj zajednici pojedinačno! Da ovi istočnjački narodi /muslimanski/, koje njegovi neprijatelji drže na uzdama iz daleka, zaražavajući ih kontinuirano virusima i bacilima, nemaju imunitet i unutarnju snagu- nestali bi sa lica zemlje. Ali Allah, dž.š., to ne dozvoljava, a ni vjernici. Brate, ovo je dijagnoza *Muslimanske braće* o bolesti ovog ummeta. A ovo je ono što rade i poduzimaju na putu ozdravljenja ove zajednice i povratka njene snage i vitalnosti...

Nada i osjećaj

Želim da znaš, brate, prije nego što ti počnem govoriti o ovome "sredstvu", da mi ne očajavamo, da se nadamo velikom dobru i da smo ubijeđeni da su taj veliki očaj i beznadežnost jedina prepreka na putu do uspjeha. Ako ojača nada u našim dušama, postići ćemo veliki uspjeh, inšallah. Zato mi ne očajavamo, niti očaju ima mjesta u našim srcima, hvala Allahu, dž.š.

Sve što se događa oko nas jača našu nadu, uprkos pesimizmu pesimista. Ako posjetiš bolesnika i nađeš ga u stanju šutnje i nepomičnosti nakon što je mogao govoriti i kretati se, osjećaš blizinu njegovog kraja, težinu njegove bolesti i izlječenja. Ali, ako je situacija suprotna i zatekneš ga u stanju govora i pokretljivosti nakon stanja šutnje i nepokretljivosti, osjećaš blizinu njegovog ozdravljenja. Poodavno je istočnjačke /muslimanske narode/ zahvatio period dekadencije, pasivnosti i mrtvila. Već su se i umorili od ove nepokretnosti i letargije.

Ali, danas oni već prolaze kroz fazu sveopćeg buđenja i preporoda u svim segmentima života. Velika previranja i snažni osjećaji prožimaju mase. Da nije težine okova /realnosti/, s jedne strane, i anarhije kad je u pitanju usmjerenje i kanaliziranje ovih kretanja, s druge strane, ovaj preporod i buđenje dali bi najbolje i najpoželjnije rezultate. Ovi okovi zasigurno neće trajno ostati okovima i preprekom. Jer, vrijeme je promjenljivo. Između jednog treptaja oka i drugog, Allah, dž.š., mijenja stanje iz jednog u drugo. Izgubljen i zalutao, neće uvijek ostati takav. Jer, poslije lutanja dolazi uputa, a poslije anarhije-stabilnost i red. Allahu, dž.š., pripada zahvala prije svega i poslije svega. Zato mi nikada ne očajavamo. Allahovi, dž.š., ajeti, hadisi Njegovog Poslanika, a.s., i Njegov sunnet /zakonitost/ u odgo-

ju naroda i njegovom preporodu nakon stagnacije i gotove propasti, o čemu nam kazuje Njegova Knjiga, sve to ukazuje na veliku nadu i upućuje na put pravog preporoda i buđenja. Muslimani bi trebali znati ako hoće da znaju i uče.

U suri Al-Kasas čitaš i učiš ajete: "Ta Sin Mim. Ovo su ajeti Knjige jasne! Mi ćemo ti kazati neke vijesti o Musau i Faraonu, onako kako je bilo, i to za one ljude koji vjeruju. Faraon se u zemlji bio ponio i stanovnike njezine na stranke izdijelio, jedne je tlačio, mušku im djecu klao, a žensku u životu ostavljao, doista je smutljivac bio. A mi smo htjeli da one koji su na Zemlji tlačeni milošću obaspemo i da ih vođama i nasljednicima učinimo, i da im na Zemlji vlast darujemo, a da Faraonu i Hamanu i vojskama njihovim damo da dožive baš ono radi čega su od njih strahovali" /Al-Kasas, 1-6/.

Učiš ove ajete i vidiš kako zlo i neistina u određenim vremenima preplavljuju, nadvladavaju, ponose se svojom snagom, sigurne su u svoju moć, pa gube iz vida da ih oko Istine posmatra i prati. I u trenutku dok se one /neistina i laž/ raduju svojem stanju i pozicijama, Allah, dž.š., moćno i snažno ih eliminira. Njegova volja i moć pritiču u pomoć nemoćnima i potlačenima i vidiš odjednom kako se neistina /batil/ iz temelja ruši, a građevina istine podiže na čvrstim i stabilnim temeljima i osloncu, a

njene pripadnike vidjet ćeš kao pobjednike.

Nakon ovih i sličnih ajeta Mudre Knjige, nema mjesta očaju i beznađu u nekom muslimanskom narodu koji vjeruje u Allaha, dž.š., Njegovog Poslanika i Njegovu Knjigu.

Kad će muslimani, konačno, početi shvaćati i razumijevati Allahovu Knjigu? Zbog ovoga, brate, a ima ga dosta u Allahovoj vjeri, *Muslimanska braća* nikada nisu gubili nadu u Allahovu pomoć ovim narodima, bez obzira na sve prepreke koje im stoje na putu i u svjetlu ove nade rade marljivo i predano. A što se tiče sredstva o kojem sam ti obećao govoriti, to su, ustvari, tri temelja-odrednice na kojima se bazira ideja i misao *Muslimanske braće.*

1. Pravilan program: "Braća su ga našli u Allahovoj Knjizi, sunnetu Njegovog Poslanika i propisima islama, na ispravan način shvaćenim, čistim od svih natruha i izmišljotina. Zato su oni prionuli izučavanju islama, na ovoj osnovi, obuhvatno, studiozno i dubiozno.

2. Realizatori-vjernici: Zato su se *Braća* obavezala realizirati i primijeniti ono što su shvatili iz Allahove vjere, bez popuštanja i savitljivosti. Oni, hvala Allahu,dž.š., vjeruju u svoju ideju, sigurni su u svoj cilj, ubijeđeni su u Allahovu pomoć i podršku sve dok u ime Njega rade i slijede uputu Resulullaha, a.s.

3. Odlučno i pouzdano vodstvo: *Muslimanska braća* su ga , također, našli i oni su mu pokorni i pod njegovom zastavom rade.

Ovo je, brate, ukratko što sam ti htio kazati o našem pozivu-pokretu, a to je iskaz koji ima svoje značenje, a ti budi Jusuf /tj. tumač i komentator/ ovih snova. Ako ti se ovo dopada, pruži nam svoju ruku da radimo zajedno na ovome putu. Allah je garant naše i tvoje pomoći, On nam je dovoljan, divan li je on garant i pomagač!

Vellahu ekber ve lillahil-hamd.

HASAN EL - BENNA
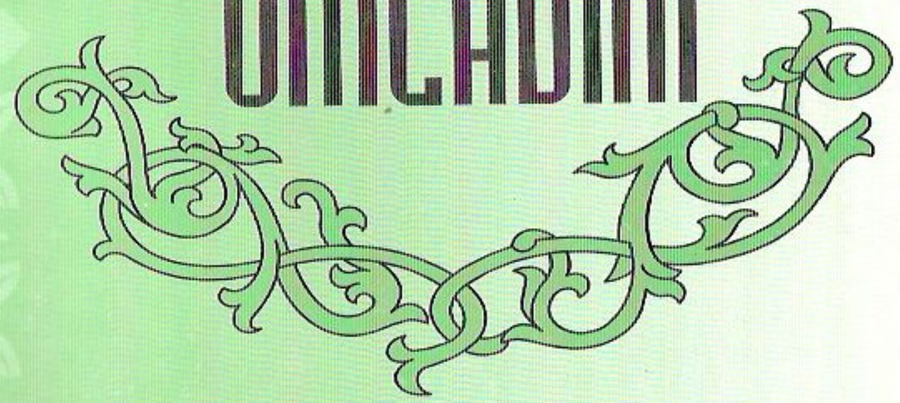
POSLANICA MUSLIMANSKOJ OMLADINI